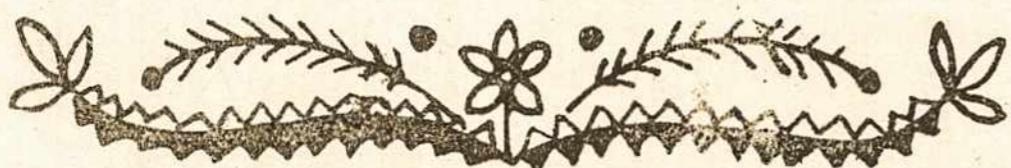

MŪSŲ LIETUVA

NR. 18 (1501) - SEMANÁRIO - 1977 M. GEGUŽĖ - MAIŲ 5 D. 2,00 kr.
R. Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

MOTINOS DIENOS PROGA SVEIKINAME VISAS MAMYTES IR MO- CIUTES

Gerbiami ir Brangūs Broliai ir Seseės Viešpatyje
ir Šv. Marijoje.

Visame gegužės mėnesio grožyje turbūt gražiausias dalykas yra Šv. Marijos garbinimo tradicijos. Ar prisiminsime laikus Lietuvoje, ar tremtyje, ar laisvo pasaulio įvairiuose kraštuose, vargiai ką rasime širdžiai malonesnio kaip tradicines mūsų kartu praleistas valandas Šv. Marijos garbei. Kad mūsų tautos dvasioje yra labai vertingų savybių, tai jų išsivystymui, subrendimui tikrai ne antroji vieta skirtina mūsų žmonių pamaldumui į Šv. Mariją.

Su širdgėla stebime, kiek mūsų laikais pasaulyje yra nelaimingo jaunimo. Nelaimingo ne iš savo kaltės, o kad augdami negavo savo dvasiai to, be ko žmogaus gyvenimas negali būti pilnas ir laimingas. Koks didsnis ir gražesnis galėtų būti troškimas ir linkėjimas už tą, kad mūsų jaunimas augtų šviesus, doras ir laimingas? Ir kas galėtų surasti geresnį patarimą jaunimui, kaip tapti sąmoningais Šv. Marijos sekėjais ir garbintojais?

Mūsų tautos kova ir likimas tėvynėje, svetur lietuvių dvasia ir išsilikymas reikalauja ir reikalingi gilus tikėjimo ir bendravimo su Dievu. Gegužės 13-ji mums lietuviams lieka ypatinga diena: tą dieną yra pasirašytas aktas pavedantis Lietuviai tautą Šv. Marijos Nekalčiausios Širdies globai. Atžymėkime šią dieną ir šiais metais kokia nors auka ir karšta malda už savo tautą. Vieni kitus ir ypatingai jaunimą raginkime nuolat bendrauti maldoje su Šv. Marija, kad visada galėtų drįsti jai pasakyti ir savo sielos ir visos mūsų tautos reikalus.

Su Jumis
Dievo, Marijos ir Lietuvos meilėje.
Vyskupas Vincentas Brizgys

ATGAILOS IR MALDOS DIENA

Gegužės 13-tąją esame visi kviečiami nusimarinimui ir maldai už Lietuvos išlaisvinimą.

V. Zelinis bažnyčioj ruošia ypatinga ŠVENTOJI MALDOS VALANDA. Numatyta trumpa procesija prie Marijos altoriaus, liturginiai skaitymai, maldos, giesmės, adoracija, atgailos veiksmai, galimai mišios ir komunija, baigiant su pasiaukojimo atnaujinimu.

Šis aktas vyks GEGUŽĖS 13-TĄJĄ, penktadienį, 20 val., V. Zelinis bažnyčioj. Vyry ir moterų organi-

zacijos, choras, jaunimas, būtent visa lietuviškoji bendruomenė, esame kviečiami gyvai dalyvauti šiame taip reikšmingam mūsų religinio gyvenimo akte.

Kas negalėtų dalyvauti bažnyčioj, tepasvenčia tą dieną namuos ar ir darbovietėj: aukodamas Dievui darbą, o vakare skirdamas nors trumpą valandėlę apsimąstymui, maldai ir paaukojimui savęs, šeimos ir Lietuvos Marijai kad ir savais žodžiais. — Argi leisim, kad kiti, kitataučiai, aukotųsi ir melstųsi už Lietuvą daugiau, negu mes, lietuviai? .

Kanados parlamento rūmuose Otavoje baltiečių vakaro metu. Iš dešinės: buvęs užs. reikalų min. M. Sharpas, gavęs Kanados Baltiečių Federacijos garbės pažymėjimą, KLB ir KBF pirm. J. R. Simanavičius, I. Kairienė, atstovavusi Baltiečių Moterų Tarybai
Nuotr. J. Kreilio

ATMINTINOS DATOS - ĮVYKIAI

GEGUZĖS 13-TOJI: Lietuvos ir visų lietuvių PASIAUKOJIMAS NEKALČIAUSIAJAI MARIJOS ŠIRDŽIAI.

Pirmąkart Lietuva buvo paaukota Marijai prieš 300 metų, kai, Lietuvą užplūdus iš vienos pusės rusams, iš kitos — švedams, karalius Jonas Kazimieras 1656 m. gegužės 13 d. iškilmingai paaukojo savo valdomas žemes — Lenkiją ir Lietuvą — Marijai.

Antrąkart Lietuvą paaukojo Nekalčiausiai Marijos Širdžiai, pagal Fatimos Marijos troškimą, Romoj susirinkę tremty atsidūrę Lietuvos vyskupai 1951 m. gegužės 13 dieną. Šios dienos atžvilgiu Lietuvos vyskupai išsireiškė:

„YPATINGA, METINĖ ŠVENČIAUSIOS MARIJOS ŠIRDIES, LIETUVOS KARALIENĖS, ŠVENTĖ MES SKELBIAME 13 GEGUŽĖS MĖNESIO DIENĄ, KURIA VISOS LIETUVIŲ PARAPIJOS IR BENDRUOMENĖS VISAME PASAULYJE KAIP IR LIETUVOJE KVICEIAMOS KIEK GALINT IŠKILMINGIAU ATŽYMETI“.

Tai MALDOS IR ATGAILOS DIENA UŽ LIETUVOS IŠLAISVINIMĄ IR UŽ PASAULIO TAIKĄ, primena lietuviams a.a. kard. Joseph Mindszenty.

GEGUŽĖS 14: sueina penkeri metai, kai, reikalaudamas Lietuvai laisvės, Kaune susidegino ROMAS KALANTA (1972.V.14). Įvykis, kuris kelia susimąstymą kaip konkrečiai prisidėti prie Lietuvos išlaisvinimo, bus paminėtas visam laisvam pasauli (kiek okupacinės sąlygos leis, ir Lietuvoj).

BIRŽELIO 15-18: „Dienos nuo birželio 15 iki 18 turi būti paskelbtos TAUTOS GĖDULO DIENOMIS“, skelbia Lietuvos pogrindy veikiantis „Nacionalinis Liaudies Frontas“ savo jau trečiam atsisaukime, išleistam 1976 m. gegužės 30 dieną (1941 m. birželio 15-18 dienomis Maskvos okupantai įvykdė Lietuvoj barbariškausias žudynes ir pravedė masinį tautos išvežimą į Sibirą. Jų planuose turėjo būti lietuvių tautos šermenys. Tad yr ko liūdėt. Ypač dar ir dėl to, kad tautos žudymas dar tęsiamas ir šiandien).

Lietuvos ambasadoriai Kolumbijoje

Vasario 16 Medelline buvo pradėta švęsti vasario 16 dieną. Šventę surengė aktyvus LK Komiteto pirm. kun. M. Tamošiūnas.

Dienraštis "El Colombiano" išspausdino senatoriaus dr. Gomez Martinez gražiai parašytą ir puikiai dokumentuotą straipsnį apie Lietuvą ir Kolumbijoje gyvenančius lietuvius, kurie, anot jo, geriau pasirinko sunkų tremties gyvenimą svetimame krašte, negu priespaudą savame krašte. Per katalikų radijo stotį "Sutatenza" 5 - 5.30 v. p. p. buvo duotas tai dienai pritaikytas radijo pusvalandis su trumpa paskaitėle apie dabartinės Lietuvos kančias ir lietuviška muzika. Vakare lietuviškoje Šiluvos koplyčioje kun. M. Tamošiūnas atlaikė lietuviškai šv. Mišias už visus persekiojamus lietuvius ir pasakė lietuvišką pamokslą. Po to jis pakvietė visus Medellino lietuvių kolonijos narius į jo gražiai surengtą priėmimą - kokteilį, kuris užtruko iki 10 v. v. Susirinko gražus Medellino lietuvių būrelis ir jaukiai praleido vasario 16 d. vakarą savame — lietuviškame centre, kuris mums yra lyg mažas Lietuvos kampelis. Per šv. Mišias koplyčioje ir per pobūvį salėje skambėjo lietuviškos giesmės ir dainos, kurios nukėlė visus — tiek senimą, tiek jaunimą į Lietuvą, vienu gerai pažįstamą, nuolat atmenamą, kitų — jau tik iš savo tėvų ar senelių pasakojimų žinomą. Medellino lietuvių kolonija yra labai dėkinga L. Kat. Komiteto pirm. kun. M. Tamošiūnui už jiems surengtą ir kartu su juo gražiai praleistą vasario 16 d. minėjimą.

Vasario 19 d. 7 v. v., KLB Medelino apylinkės valdyba surengė platesnį Vasario 16 minėjimą, pakviesdama į jį ir savo draugus kolumbiečius. Minėjimas buvo pradėtas taip pat šv. Mišiomis kurias atlaikė mons. Zuluaga, mokantis 14 kalbų, kurio straipsniai, daugiausia vertimai, dienraščio "El Colombiano" yra spausdinami beveik kiekvieną dieną. Jis Mišias laikė už visus lietuvius — gyvus ir mirusius, išsibarsčiusius po visą pasaulį. Iš jo pasakyto pamokslo matėsi, kad jam yra gerai žinoma dabartinė Lietuvos padėtis. Jis paminėjo "L. K. Bažnyčios Kroniką", Sadūnaitės bylą ir kt. Per pamaldas, nors jos buvo laikomos ispanų kalba, lietuviai giedėjo lietuviškas giesmes ir pabaigoje — Tautos himną. Šiluvos koplyčia buvo papuošta lietuviškų spalvų gėlėmis ir prie altoriaus pastatytos dvi didelės vėliavos — Lietuvos ir Kolumbijos. Dalis mūsų jaunimo, pasipuošęs tautiniais dra-

bužiais, užėmė pirmuosius suolus koplyčioje.

Po pamaldų salėje įvyko minėjimas. Prie garbės stalo sėdėjo: mons. Zuluaga, kun. M. Tamošiūnas, dr. Betancur ir katalikų universiteto prof. dr. Lotero. Sugiedojus Lietuvos ir Kolumbijos himnus, įžanginį žodį tarė dr. Gaurišas. Atsistojimu bei tylos minute buvo pagerbti už Lietuvos laisvę žuvusieji. Dr. Betancur, Medellino kurijos advokatas, savo trumpame žodyje palinkėjo lietuviams išlikti ištikimais savo Tėvynės vaikais ir sulaukti savos Tėvynės laisvės. Paskaitą apie garbingą Lietuvos praeitį, jos gražią, seną kalbą ir dabarties sunkumus skaitė dr. A. Matickis.

Meninę dalį atliko jaunimas, pašokdamas tris tautinius šokius. Prieš kiekvieną šokį, vienas iš šokėjų publikai jį paaiškino ir gražiai apibūdino. Keičiantis prožektorių šviesoms, 5 jaunimo poros gražiuose tautiniuose drabužiuose pasirodė scenoje. Publikos jie buvo šiltai priimti ir stipriais plojimais palydėti. Pirmininkas tarė visiems prie šios šventės prisidėjusiems ir joje dalyvavusiems padėkos žodį ir pakvietė kokteiliui, kuris užtruko iki 11 v. v. Poros, šokusios tautinius šokius, aptarnavo visus šventės dalyvius. Mergaitės nešiojo užkandėlius, berniukai — gėrimus. Mūsų jaunimas ir vėl pasirodė gražiai, dirbo su visais ir visur sutartinai.

Vasario 16 šventę reikia laikyti gerai pavykusia. Esant tokiai maža Medellino lietuvių kolonijai, tai galima buvo padaryti tik visiems bendrai dirbant ir gražiai vieni kitiems talkininkaujant. O dirbo visi: LK Komitetas su energinguoju pirm. kun. M. Tamošiūnu, Medellino lietuviai ir kitataučiai. K-tė

Lietuvos šventė Argentinoje

Kaip jau įprasta, ir šiais metais Vasario 16 minėjimas, surengtas ALOS Tarybos, buvo labai sėkmingas. Vasario 12 d. lietuvių parapijos salėje dalyvavo per 300 žmonių. Pažymėtinas ypač dalyvavimas Brazilijos "Nemuno" ansamblio, kuris atvyko specialiai pakviestas ALOST. Su visa eile įdomių šokių šis vienetas pakėlė šventės nuotaiką. Kadangi ši grupė buvusi priimta ir globojama ALOST parinktų šeimų, kur yra jaunimo, tai ši kartą ir pastarasis dalyvavo gausiai. Vasario 13, sekmadienį, pamaldų metu bazilika buvo pilna žmonių. Po Mišių Brazilijos ir Argentinos

Kolumbijos lietuvių jaunimas atlieka meninę programą

jaunimas pasipuošęs tautiniais drabužiais, nešė vėliavas ir vainiką prie Laisvės paminklo Buenos Aires mieste.

Šventės svečių tarpe buvo matyti latvių, estų, slovakų, ukrainiečių atstovai, įtakingi argentiniečiai, svarbesnių dienraščių, kaip "La Prensa" ir "La Nacion", žurnalistai, kurie įdėjo dideles nuotraukas su plačiais aprašymais (svarbiausia — tai rezoliucijų ištrauka). Mi-

nejimo programą ir atgarsius pakartotinai transliavo net kelios radijo stotys, ypač "Mundo Diario", kuriai vadovauja geras lietuvių draugas žurnalistas M. Allica.

Tuo reikia dėjuotis, nes taip rengiant minėjimus, šio krašto piliečiai būna geriau informuoti apie pavergtą Lietuvą, ir palengva gauname jų pritarimą mūsų pastangoms atgauti Lietuvos nepriklausomybę. A. M.

Valstybės departamento sveikinimas Lietuvai

Washingtonas. — Vasario 16 išvakarėse Lietuvos respublikos atstovas Washingtone dr. Stasys

Bačkis iš valstybės sekretoriaus pareigas einančio Arthuro Hartmano gavo pasveikinimą Lietuvai, kuriame tarp kito pasakyta, kad iš Lietuvos kilę piliečiai savo tautiniu įnašu Ameriką praturtino. Pasidžiaugė ir lietuvių nepalaužiamu siekimu laisvės ir apsisprendimo Lietuvai.

DEPARTMENT OF STATE
WASHINGTON

February 15, 1977

Dear Mr. Charge d'Affaires:

On behalf of the Government and people of the United States, I am pleased to send you greetings and best wishes on the occasion of the fifty-ninth anniversary of Lithuanian Independence.

Our nation has benefitted greatly from the many contributions of its citizens of Lithuanian origin. We are all made richer by the undaunted spirit of liberty and self-determination of the Lithuanian people and by their continuing efforts to maintain their proud national heritage.

Sincerely,

Arthur A. Hartman
Acting Secretary

Dr. S.A. Backis,
Charge d'Affaires of Lithuania

PRANEŠIMAS IŠ KANADOS SOSTINĖS

Baltiečių vakaras parlamento rūmuose

Kovo 9 d. įvyko penktasis Kanados baltiečių vakaras parlamento rūmuose, kurio programoje buvo svečių priėmimas, banketas, prakalbos ir koncertas. Dalyvių buvo apie 220. Tiek asmenų galima sutalpinti banketų salėje — Confederation Room.

Priėmimas ir paroda

Dalyvavo per 20 senatorių ir arti 50 parlamento narių, užsienio reikalų min. D. C. Jamieson, žemės ūkio min. Eugen Whelan, veteranų reikalų min. Daniel J. MacDonald, ministrų rangą turintieji — Renau-de Lapointe, senato pirmininkė, ir Raymond Perrault, valdančios partijos vadas senate. Taip pat dalyvavo vadovaujantieji senatoriai ir parlamentariai — sen. C. W. Carter, sen. Paul Yuzyk, parlamento narys C. L. Caccia, opozicijos vado pavad. Walter Maker ir kiti.

Atsilankė ir eilė žymių diplomatų: JAV ambasadorius Thomas Ostrom Enders, popiežiaus delegatas - pronuncijus arkiv. Angelo Palmas, pronuncijaus sekr. prel. Renato Martino, V. Vokietijos ambasadorius Max von Podewills su žmona, augstasis Australijos įgaliotinis Max Loveday su žmona, Britanijos augšt. įgaliotinio pavaduotojas D. E. Lyscom su žmona ir sekr. P. Faulkner su žmona, Turkijos charge d'affaires Akin Emregul su žmona. Dalyvavo ir Baltijos valstybių konsulai — dr. J. Žmuidzinas (su žmona) — Lietuvos, dr. E. Upenieks — Latvijos ir I. Hensoo — Estijos.

Svečių tarpe buvo ir "Canadian Press", "Canada World Wide" reporteriai, parlamento spaudos galerijos žurnalistai J. Best ir L. Zink, vyr. "Ottawa Journal" red. dr. J. Grace, ukrainiečių bendruomenių atstovai iš Otavos, Montrealio ir Toronto (William Boytchuk).

Tautiniam menui parodyti buvo surengta nedidelė paroda, kurioje lietuviai išstatė 30 gintaro dirbinių pavyzdžių, latviai — meninius sidabro papuošalus ir estai — meninius odos dirbinius. Savotiška paroda buvo ir specialus baltiečių stalas, dekoruotas lietuvišku raguoliu, grybais, žagarėliais, tautinėmis lėlėmis.

Banketas ir prakalbos

Vakarą pradėjo sen. C. W. Carter, džiaugdamasis, kad tai penktasis baltiečių vakaras parlamento rūmuose, tapęs tradiciniu įvykiu. Vakarą globojo jungtinis senatorių ir parlamentarų komitetas, kuriame yra visų keturių parlamento partijų

atstovai, bet pats vakaras buvo organizuojamas pačių baltiečių per jų Federaciją. Šio vakaro komitete yra 17 parlamentarų ir senatorių. Jm vadovauja sen. C. W. Carter ir atstovas C. L. Caccia. Sen. Carter pakvietė visus sugiedoti "O Canada", pronuncijų arkiv. Angelo Palmas — sukalbėti maldą, o estų pirmininką U. Petersoo — pakelti tostą karalienei.

Parlamento atstovas C. L. Caccia pabrėžė šito vakaro svarbą. Esą imigravę kanadiečiai gali laisvai susitikti su Kanados vyriausybe, parlamento bei senato atstovais, pareikšti savo pageidavimus ir pasikeisti nuomonėmis. Parlamento opozicijos vado pavaduotojas Walter D. Baker pastebėjo, kad baltiečiai yra būdininkai fakto, jog demokratija ir laisvė nėra automatiški dalykai — juos reikia saugoti. Apie tai dažnai kanadiečiai nė nepagalvoja. Vėliau keletą minčių pateikė ir sen. J. Ewasew (ukrainiečių kilmės).

Baltiečių Federacijos ir KLB pirm. J. R. Simanavičius padėkojo Kanados valdžiai, kad ji savo laiku priėmė benamius baltiečius. Dabar jie pavyzdingai atlieka savo, kaip Kanados piliečių, pareigas, bet nepamiršta savo tėvų žemės, kur jų broliai ir seserys yra prispausti sovietinės okupacijos. Jie siekia demokratinės, religinės ir tautinės laisvės.

Estas L. Leivat, komunikacijos ekspertas iš Toronto, nagrinėjo baltiečių įnašą Kanados gyvenime, išskeldamas ekonominius ir kultūrinius laimėjimus, kurie yra virš Kanados vidurkio.

Ministerio kalba

Pagrindinis vakaro kalbėtojas — žemės ūkio min. E. Whelan pasakė labai gyvą ir įdomią kalbą, atmiešdamas ją humoru. Jo gimtoji vieta, Amherstburg netoli Windsoro, matė įvairių kultūrų žmones: indėnus, prancūzus, anglius, skotus, airius ir kitus. Jo pačioje giminėje daug kas yra vedę įvairių tautybių asmenis. Jis esą jaučia didelę garbę būti kanadiečiu. Kanadiečiai kietu savo darbu ir sumanumu yra daug pasiekę, ypač žemės ūkyje. Kanados 6% gyventojų gali išmaitinti 150 milijonų žmonių. Iš kitų kraštų, įskaitant ir Sovietų Sąjungą, atvyksta žmonės studijuoti mūsų metodų. Kanados pažanga yra laisvės ir demokratijos rezultatas. Baltiečiai yra iš tų, kurie savo darbu ir sumanumu ne tik patys gerai išikūrė, bet ir prisidėjo prie Kanados pažangos bei gerovės. Mi-

nisteris ypač buvo susidomėjęs kooperaciniais mūsų bankais, kurie savo greitu išaugimu gali būti pavyzdys kitiems. Ministeris esąs kooperacinio judėjimo šalininkas. Taip pat nurodė baltiečių laimėjimus ir kitose srityse. Savo ir Kanados valdžios vardu sveikino baltiečius su pasiektais laimėjimais ir reikė įsitikinimą, kad baltiečių demokratiniai ir humanistiniai tikslai bus pasiekti.

Baigiamąsias pastabas padarė Latvių Federacijos pirm. T. Kronbergs. Baltiečiai esą aktyviai dalyvauja Kanados krašto gerovės ir kultūros kėlime. Jie nori pasidalinti savo patirtimi su visais kanadiečiais ne tik ekonominėje ir kultūrinėje srityje, bet ir politinėje. Kanada yra kraštas, kur žmonių laisvės yra pripažįstamos, respektuojamos ir praktiškai vykdomos. To norima ir Baltijos kraštuose.

Nauji garbės nariai

Kanados Baltiečių Federacijos garbės narių pažymėjimai buvo įteikti parlamento nariams — Mitchel Sharp, buvusiam užsienio reikalų ministrui, ir dr. Stanley Haidasz, buvusiam daugiakultūrių reikalų ministrui. Kartu buvo įteikti lietuviško gintaro meniški segtukai rankogaliams ir kaklaraiščiui. Abu nauji garbės nariai yra labai palankūs baltiečiams ir nekartą jiems padėję.

Koncertas

Šiais metais koncertą atliko lietuvių ir latvių atstovai. Pirmoje koncerto dalyje jauna latvių muzikė Margareta Upenieks iš Toronto arfa pagrojo T. Kenins "Seną giesmę", C. Salezėdo "Gavotte" ir kartu su smuikininku Richards Upenieks —

C. F. Gounod "Ave Maria"

Antroje koncerto dalyje koloratūrinis sopranas Gina Čapkauskienė padainavo J. Stankūno "Mergaitę", B. Dvariono "Žvaigždutę", G. Gudauskienės "Jaunystę", B. Jonušo "Vėl sakysiu" ir G. Donizetti ariją iš operos "La fille du Regiment".

Koncerto programa buvo gerai atlikta ir šiltai priimta. G. Čapkauskienė susilaukė ypatingai gausių plojimų ir buvo iškviesta papildomai dainai. Ji visas dainas atliko labai subtiliai, su labai gera scenine išraiška. Ypač Donizetti arija visi gėrėjosi. Meistriškai akompanavo Jonas Govėdas iš Toronto.

Baltiečiai šį kartą savo atstovų skaičių sumažino iki 75, kad būtų galima daugiau pakviesti parlamentarų, kurių nemažas skaičius atsilankė su žmonomis. Lietuviams atstovavo KLB pirmininkas J. R. Simanavičius, Toronto, Hamiltono, Montrealio ir Otavos apylinkių pirmininkai — P. Šturmas, K. Deksnys, R. Otto, L. Giriūnas, Baltiečių Federacijos, KLB tarybos ir PL Jaunimo Sąjungos atstovai, I. Kairienė, S. Masionis, J. V. Danys, V. Radžius, I. Meiklejohn, L. Skripkutė, K. Pareštytė ir kiti.

Visa vakaro programa praėjo sklandžiai. Susilaukta daug teigiamų atsiliepimų. J. Dns.

Vliko ir ukrainiečių pasitarimas

— Dr. J. K. Valiūnas, VLIKO pirmininkas, ir prof. dr. B. Nemickas, VLIKO vicepirmininkas politikos ir teisių reikalams, sausio 31 New Yorke tarėsi su Ukrainos egzilinės vyriausybės įgaliotiniu JAV W. Bilajew. Pasikeista informacijomis apie Lietuvą ir Ukrainą, aiškintasi tampsresnių santykių ir suderintos veiklos tarptautinėse institucijose reikalais. (E.)

Pr. ir A. Brazinskai pas JAV kongreso narį R. K. Dornan Los Angeles mieste. Iš kairės: Pr. Brazinskas, kongreso nario sekr. P. Wells, A. Brazinskas, R. K. Dornan. Pastarasis žadėjo pagelbėti gauti teisę Brazinskams įsikurti JAV-se
Nuotr. A. Gustaičio

TIESA IR GYVENIMAS

NEGĖSTANTI MOTINOS MEILĖ

DANILIŪNAS

Motinos diena

Lietuvoje Motinos dieną pradėta minėti 1929 m. Ji buvo minima pirmąjį gegužės mėnesio sekmadienį. Tą dieną iškilmingai pagerbdavome mirusias ir gyvas motinas. Bet 1938 m. kilo sumanymas ne tik švęsti Motinos dieną, bet dar ir visą savaitę paskirti šeimos klausimams gvildinti. Inicijavos ėmėsi Lietuvos Motinoms ir Vaikams Globoti Organizacijų Sąjunga. Pasitarime dalyvavo 20 įvairių organizacijų ir įstaigų atstovų. Buvo nutarta kartu minėti Motinos dieną ir šeimos savaitę. Talkininkauti sutiko mokytojai, šauliai, skautai, jaunieji ūkininkai ir kt.

Tais metais Motinos dieną ir šeimos savaitę buvo pradėta minėti gegužės 1 d. Kaune prie Nežinomojo kareivio kapo buvo padėtas vainikas. Kalbėjo S. Šilingas. Iškilmingas minėjimas vyko Karo Muziejaus salėje. Ta proga paskaitą skaitė prezidentas A. Smetona, o koncertinę dalį atliko žymieji Valstybės teatro artistai. Netilpę salėje, programos klausėsi muziejaus sodelyje, kur kartu buvo išsiriavusios skautų eilės. Visa programa taip pat buvo transliuojama ir per radiją. Tą dieną ne tik Kaune, bet ir visoje Lietuvoje buvo ruošiamos paskaitos, vaidinimai, kino seansai. Gatvėse vyko rinkliavos beturčių motinų šalpai. Taip pat tą dieną plačiai paminėjo ir visi Lietuvos laikraščiai. Per visą savaitę šeimos reikalais per radiją buvo skaitomos paskaitos, o spaudoje pasirodė įdomių ir rimtų straipsnių. Tas rodė, kad ateity šeimos klausimais bus dar labiau susirūpinta. Tad Lietuvoje pirmą kartą buvo suruošta visiems artima ir brangi šeimos savaitė. Po to dar nauja mintis, kad ateity reikėtų sujungti Motinos dieną, Vaiko ir šeimos savaites į vieną šeimos savaitę ir kartu minėti.

Birutietės moterys tais metais metė tokią šūkį: — tauri šeima — tautos pagrindas. Gera motina, tarytum skaisti saulė,

Mačiau tavo ašarotas akis, ilgai dar žvelgiančias ta kryptimi, kur sūnus išvažiavo... ne į karą... tik mokyklon į kitą miestą. Nors kojos tave nešė namų link, bet tu visa buvai su juo ir norėjai niekada, o niekada nuo jo nesiskirti...

Bėgo metai, kaip sraunusis pavasarį ištvinusios upės vanduo. Štai, vėl vakaras ir... vėl jį reikia išlydėti, tik šį kartą ne mokyklon... "Nesirūpink, mama, aš... sugrįšiu... Jei niekas neis jos ginti, tai kaip ji išliks gyva?! Jokia auka nėra perdidelė ant tėvynės aukuro..." — "Supantu, vaikel, bet tik būk atsargus... Tegul Dievas tave laimina..." Pilna meilės ir motiniškos šilimos ji apkabino gražiai nauagusį Liną, pabučiavo ir vėl pakartojo: "Būk gerutis... pasisaugok..."

Linas atsiskyrė, mikliais žingsniais nuskubėjo kaimyno link ir... dingo nakties tamsumoje. Drebandi motinos dešinė perskrodė orą dideliu kryžiumi, o jos lūpos dar sykį sušnibždėjo: "Tegul gerasis Dievas tave laimina ir globoja".

Pro langus jau veržėsi paraudusi rytmečio aušra, o motinos akys dar tebežiūrėjo klaikiai į lubas... išliko nesumerktos per visą naktį. Ji visa skendo maldoje ir tik širdyje besidaužantis skausmas — ar jis besugrįš — protarpiais įstengė pertraukti jos poterėlius...

Tai buvo gražus pavasario ry-

tas, bet jai jis visai nemielas. Ir paukščių giesmės liūdnei jai skambėjo, ir visa atrodė taip nejauku, tuščia, nyku... kai vakaras, lyg kalnas vėl užgriuvo motinos širdį tuo pačiu įkyriu ir neatsikratomu klausimu — ar jis besugrįš, — ilgai ji dar žvelgė į naktį atsiveikinimo vietoje, lyg mirusi visam pasauliui ir norėjusi išlikti gyva tik tam, kuris išėjo... Dar daug, o daug vakarų mačiau aš ją ašarotomis akimis rymančią prie vartų: "Gal Dievas duos, gal dar sugrįš..."

Patrankų šuvių ir triukšmingų lėktuvų bombų audroje atsiskyrė ir jos jaunesnysis sūnus. Krauju vėl pasruvo motinos širdis ir tik malda bei gilus tikėjimas išlaikė ją pačią nuo kažko baisaus...

Skubėjo spalvingi rudenys ir saulėti pavasarai svetingoje Kanados žemėje, bet ji nematė jų žavesio ir nepajuto jų džiaugsmo. Išblėso visa... jos grožis, jos viltys ir... noras gyventi... Išliko tik nemirštanti ir negėstanti motinos meilė... kaip saulė tyra, šviesi ir... didis, o didis sielvartas pamiršimo nežinančioje motinos širdyje... Giliai išvogotas veidas bylojo apie jos išgyventą didį skausmą, o jos pavargusios akys kiekvieną vakarą vis dar žvelgė vandenyno link: "O gal ten... kur nors už vandenynų... jie tebėra gyvi?"

Auksaburniai dainiai ar... beribiai žvaigždynai? Kas išsakys motinos skausmą ir meilę vaikui?!

savo meile gaivina ir įkvepia šeimai kilmingą. Toji šeima bus tauresnė, kuri bus daugiau patyrusi tėvų, o ypač motinos meilės. Tos minties raginamos, birutietės nutarė kuo daugiau pasišvęsti savo šeimos židiniui ir Motinos dieną praleisti savo vaikų ir motučių šeimoje. Be to, norėdamos suteikti nors kiek džiaugsmo, nutarė keletai neturtingų šeimų paskirti pinigines premijas. Jos buvo paskirtos trims nepriklausomybės kovose žuvusių, vienai invalido ir keturioms savanorių motinoms. Kartu su dovanomis motinoms buvo teiktas ir toks sveikinimas:

Šeimų savaitės proga, Kunigaikštienės Birutės Karininkų Šeimų Moterų Draugija sveikina Tamstą, Motinėle, ir prašo priimti iš mūsų kuklią piniginę dovaną, kaip pareiškimą gilaus mūsų pagarbos jausmo už tą didžią Tėvynės meilę, kurią Tamsta, Motinėle, mokėjai įkvėpti savo didvyriui sūnui: jis mūsų Nepriklausomybės kovų metu ne ką kitą, bet pats save aukojo Tėvynei". („Moteris ir pasaulis“, 1938 m., Nr. 5).

Baigiu Respublikos Prezidento A. Smetonos 1938 m. gegužės 1 d. pasakytais žodžiais: „Mūsų meilė ir pagarba motutėms, gyvoms ir mirusioms! Sveika, tauri šeima mūsų mylimai Tėvynei.“

V. Vytenietis

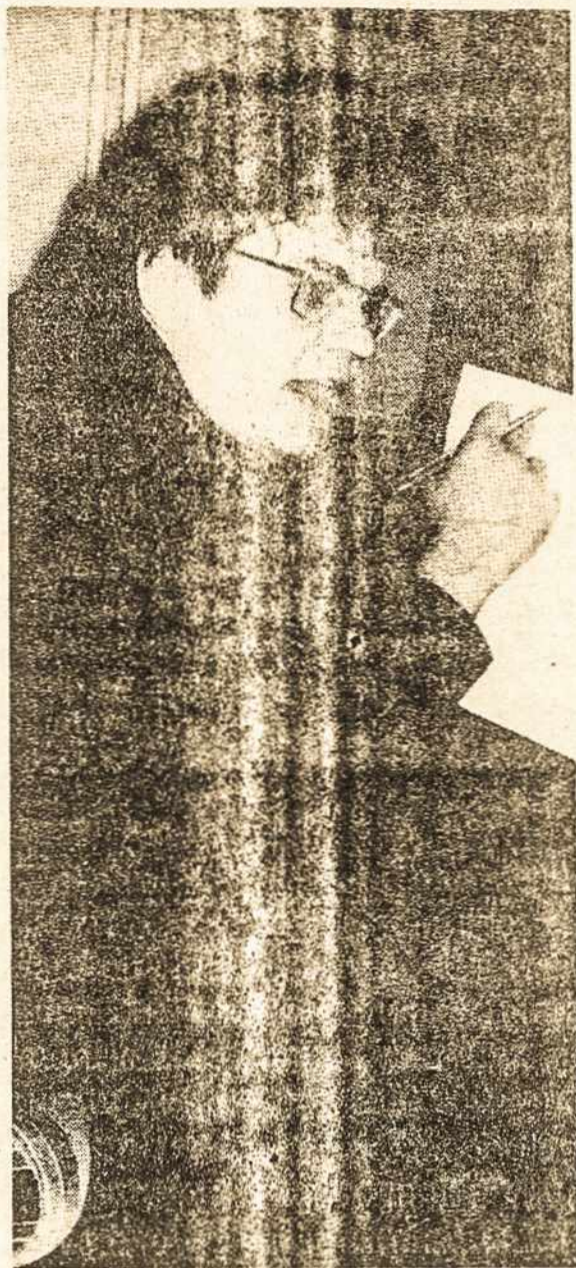

ELVYRA SADAUSKIENE, gyvenanti Hamiltone, Ont., pas savo dukterį Genutę Agurkiene, atšventė 93 metų sukaktį. Nuotr. B. Borusienės

Pasitarimai jaunimo kongreso reikalu

Pokalbis su jaunimo kongreso komiteto pirm. A. Šmitu ir PLJ Sąjungos valdybos pirmininke

Gabija Juozapavičiūtė

ANDRIUS ŠMITAS, IV pasaulio lietuvių jaunimo kongreso rengėjų komiteto pirmininkas

greso sąmata?

— Kol kas sąmata dar nesudaryta, kadangi neišspręstas patalpų klausimas ir kiti reikalai. Iki gegužės mėn. sąmatą sudarysime. Mano manymu, ji turėtų sukelti apie 400,000 vok. markių.

— Jeigu suma siekia apie \$175.000, kyla klausimas, iš kur gausite tiek pinigų?

— Pagrindu bus dalyvių registracijos mokestis, parengimai ir, svarbiausia, aukos. Kreipsimės į Vokietijos vyriausybę ir vokiškas organizacijas. Didžiausia mūsų viltis yra JAV ir Kanados šaltiniai, nes tų kraštų lietuviai visuomet buvo jautrūs ir duosnūs visiems lietuviškiems reikalams.

Ačiū jaunimo kongreso rengėjų pirmininkui už atsakymus. O dabar keletas klausimų PLJ S-gos valdybos pirmininkei G. Juozapavičiūtei.

— Kur buvo padarytas nutarimas surengti PLJ Kongresą 1979 m. Vokietijoje?

— Nutarimas buvo padarytas Brazilijoje 1976 m. visų kongreso dalyvių, atskiriant kongreso ruošos darbus nuo PLJ S-gos darbų. Kanadai teko eiti centro valdybos pareigas, o Vokietijai — rengti kongresą.

— Praėjusių metų vasarą buvote Vokietijoje. Ar tinka-

mos yra sąlygos jaunimo kongresui tame Vakarų Europos krašte?

— Vokietijos jaunimui trūksta darbo jėgos. Tačiau jis, bendradarbiaudamas su PLJS valdyba ir Ryšių Centru Čikagoje, visus sunkumus nugalės ir kongresą surengs pavyzdinai. Tad labai prašau pasaulio lietuvių jaunimą iš anksto ruošti 1979 m. kongresui Vokietijoje ir gausiai jame dalyvauti.

Ačiū labai PLJ S-gos pirmininkei G. Juozapavičiūtei už atsakymą. Geriausios sėkmės lietuviško jaunimo veikloje!

K. Baronas

ŠYPSENOS

Pagalčiau sužinojo...

Jurgaitis, nelaimingų vedybų auka, vaikščiojo kapinėse ir skaitė užrašus ant paminklų: "Mylimai žmonai", "Geriausiai gyvenimo draugei", "Nepamainomai bičiulei" ir pan.

— Aha, — sušnabžda jis pats sau. — Dabar žinosiu, kur reikia jį ieškoti tobulų žmonių — kapinėse...

Malonus kreipimasis

Žymus advokatas diktuoja sekretorei laišką, skirtą kitam advokatui.

— Kaip kreipsimės į jį laiške: "Gerbiamas pone" ar kitaip? — klausia sekretorė.

— Gerbiamas? Tas sukčius! Tas apgavikas! Rašyk jam paprastai: "Brangus kolega"!

Jungtavių tikslas

Jeigu nebūtų jungtavių, tada vyrai ir žmonos turėtų muštis su svetimais asmenimis.

Telefonų knyga

Turistas Vilniaus restorane paprašė telefonų abonentų knygos.

— Labai gaila, — atsakė administratorius, — abonentų knygos neturime. Galime pasiūlyti skundų knygą. Joje rasite beveik visų miesto gyventojų pavardes ir adresus.

Skyrybos

Kalbasi dvi draugės:

— Kodėl Jadvyga skiriasi su vyru? Pati pasakojo, kad jis pusryčius jai į lovą atneša.

— Taip. Bet kasdien atneša pusryčius penktą valandą ryto.

Nekalba

— Aš jau metai, kai nebekalbu su savo žmona.

— Kodėl?

— Nenoriu jos nutraukti!

Plaukai

— Sakai, kad šią plaukų kuokštę laikai savo vyro rasi minimui. Ar jis miręs?

— Ne, bet jau penkiolika metų, kai nupliko...

Musės

— Kelneri, sriubos lėkštėje plaukioja musė!

— Negali būti. Musės nemo-ka plaukioti. Parinko Pr. Alš.

• Kas bėga nuo lietuviškos spaudos, bėga nuo savo tautos

Tautinius šokius akordeono muzika palydi jauna Toronto lietuvaitė Aldona Biskytė

Nuotr. Vyt. Maco

— Andriau, ar pirmą kartą lankotės Š. Amerikoje?

— Ne, esu jau antrą kartą; 1966 m. dalyvavau pirmame PLJ Kongrese Čikagoje. Keleto dienom buvau atvykęs į Kanadą.

— Kokiais reikalais atvykote šį kartą?

— Buvau pakviestas PLJ S-gos valdybos į VLIKO seminarą Lietuvos klausimais, pasitarimams su PLJS valdyba ir PLB valdyba Čikagoje.

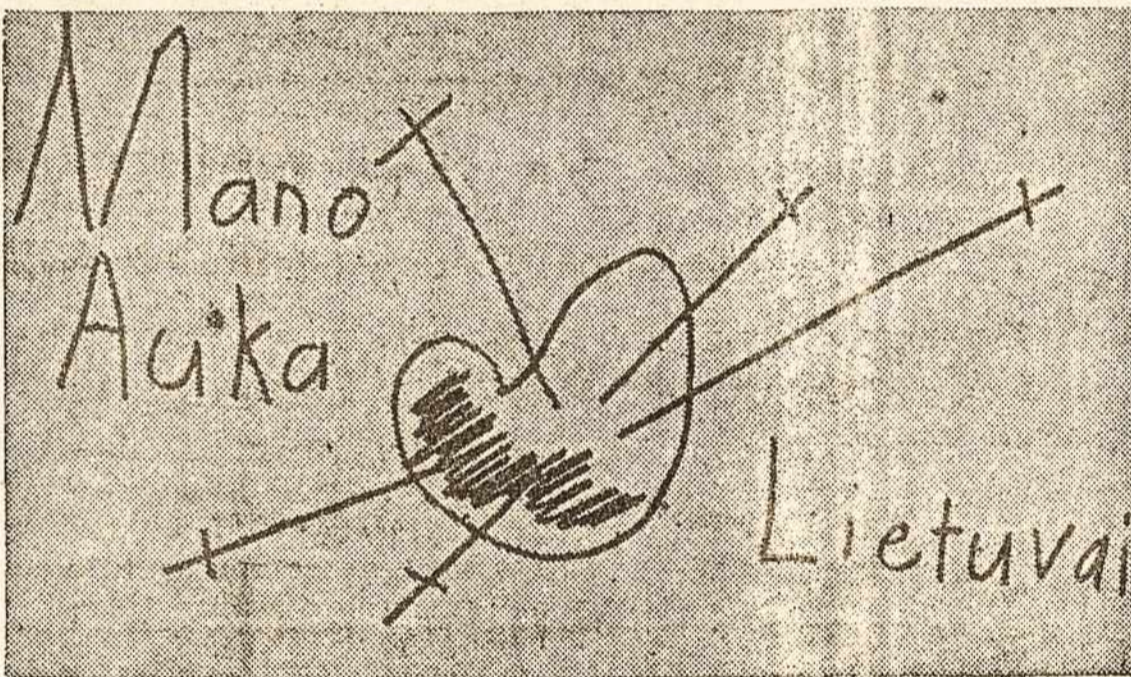
— Kokį išpūdį paliko seminaras Niujorke?

— Seminaras, gal tiksliau pasakius pasitarimas, surengtas VLIKO, buvo daugiausia informacinio pobūdžio, davęs vienai ir antrai pusei progą išsikalbėti, išsiaiškinti ir gal susipažinti su darbais vienos ar kitos organizacijos. Šį pasikalbėjimą su VLIKU laikau labai naudingu, nes jaunajai kartai teks perimti Lietuvos laisvinimo darbus. Taip pat reikia pasidžiaugti, kad posėdyje dalyvavo 34 jaunosios kartos atstovai, kurių tarpe 21 buvo iš PLJ S-gos.

— Andriau, esate PLJ Kongreso Vokietijoje komiteto pirmininkas. Kaip vyksta darbų ruošta, ar turite sudarę bėnt provizorinę programą?

— Taip, jau yra sudarytas PLJ Kongreso komitetas, įvairios komisijos. Komiteto nariai yra išsiblaškę po visą Vokietiją. Tai labai apsunkina darbą, kuris vis dėlto eina pirmyn. Tikimės, kad kongreso atidarymas įvyks laiku, t.y. 1979 m. liepos 14 d. Atidarymą numatome Britanijos Londone. Stovykla irgi būtų Britanijoje. Kongreso tęsinys — V. Vokietijoje, kur numatytos studijų dienos. Pasisakymų tuo reikalu laukiame iš viso pasaulio lietuvių jaunimo. Studijų dienų vieta — prie Muencheno arba Bonnos. Vietovių parinkimas yra susijęs su finansais. Gražesnės patalpos brangiau kainuoja. Kongreso uždarymą numatome viename iš didesnių Vokietijos miestų. Prieš kongresą ir po kongreso būtų ekskursijos po Europą. Jas organizuoja kongreso komitetas.

— Ar sudaryta jaunimo kon-

Ramos Bublytės vokas, Clevelando lit. m-la

GALVOŠUKIAI

(Žiūrėkite piešinėlį). Abu vaizdeliai atrodo panašūs, tačiau antrajame vaizde yra pa-

MANO LĒKTUVAS

Vieną kartą mano močiutė nupirko man lėktuvą. Mano brolis pastatė tą lėktuvą. Aną dieną lėktuvas skrido labai gražiai ir nusileido gatvėje. Mašina užvažiavo ant mano lėktu-

stebėti šeši pakeitimai. Pamėginkite juos surasti.

vo. Ir iš lėktuvo nieko neliko. Kai ašėjau į gatvę pažiūrėti, ten buvo tik trupinėliai. Mano mama pasakė — tai gerai, kad aš nebuvo suvažinėtas. O lėktuvą galima naują nupirkti.

Andrius Kirklys, 7 metų

Mūsų Lietuva

Maziesiems

Sibiro tremtinės eilėraštis

ONA LUKAUSKAITĖ

MAMA, PASAKYK MAN, KAIP
ALYVOS ŽYDI

Mama, pasakyk man, kaip alyvos žydi?
Pasakyk, ar kvepia ir kokie žiedai?
Pasakyk, ar mūsų tolimoj tėvynėj...
Ar ten daug alyvų, ar Tu jas matei?

O gimtinėj mūsų, ten, kur mes gyvenom,
Ten, kur aš, mamyte, Tu sakei, gimiau;
Ten prie mūsų naujo, prie sugriauto namo
Ne alyvos auga? Nuotraukoj mačiau...

Naktimis man žydi kerinčios alyvos;
Naktimis man kvepia jų žiedų žiedai,
Sapnuose sugrižtu mylimon tėvynėn,
Sapnuose vis vaikštau Nemuno krantais...

Užsidek skarelę, juk lauke taip šalta...
O dabar tėvynėj jau, tur būt, gražu...
Sako, kad jau sodai nuo žiedų pabalo...
O kada alyvos žydi? .. ar kartu?

Mama, negirdi Tu? Apie ką galvoji?
Apsigauk skarelę, grįžkim kambarin
Šalta, nejauku taip gegužiniam ore,
Pučia vis ir pučia neramus šiaurys...

VASARIO 16 MINEJIMAS MŪSŲ MOKYKLOJE

(Klasės darbas)

Trečiadienį, vasario 16 dieną, visi lietuvių kalbos mokiniai atėjo į mokyklą apsirengę tautiniais rūbais. Amerikonikai žiūrėjo į mus plačiomis akimis, tur būt, negalėjo tikėti, kad yra tokių gražių rūbų. Mes labai laukėme minėjimo. Aš drebėjau, nes man liepė skambinti kanklėmis, kai mano klasės mokiniai deklamuos eilėraštį.

Atidarymo žodyje vedėjas pasveikino susirinkusius ir paaiškino mokiniams apie pavergtą Lietuvą. Parapijos klebonas vaikams aiškino apie pavergtus vaikus Lietuvoje, kurie savo jėgomis bando padėti atgauti laisvę. Mokyklos direktorė, seselė Edvarda, trumpai pareiškė apie komunistų spaudimą ir lietuvių atimtą laisvę.

Skyrių mokiniai šoko tautinius šokius. Įdomiai ir gražiai

šokiai buvo atlikti.

Po šokių sekė skyrių pasirodymai. Eilėraščiai nenuobodūs. Man atrodo, kad ir mūsų skyrius gražiai pasirodė, bet nesu per daug tikra, nes man labai rūpėjo gerai skambinti kanklėmis.

Eilėraščius padeklamavus, sekė dainos. Žmonės susidomėję klausėsi, o mūsų tėvelių mintys su dainų žodžiais, skrido į tėvynę Lietuvą.

Man šitas minėjimas labai patiko. Linksma buvo matyti tiek daug lietuvių svetimose šalyje, švenčiant vasario 16 dieną: Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo dieną. Šio minėjimo pabaigoje nutariau labai gerai mokytis lietuvių kalbą, būti gera mokinė ir kovoti už Lietuvos laisvę. Ne kovoti kardu ar šautuvu, bet savo geru pavyzdžiu ir lietuvišku žodžiu.

Alvydė Eitutytė,
Marquette Parko lit. mokyklos
VI sk. mokinė

MOTINOS DIENAI

Stebiuosi tauria jos širdimi...

Taip Elena Petrauskienė išgelbėjo Kauno gete gimusių smuikininkę

L. POMERANCIENĖ

Po ilgų pastangų iš okupuotos Lietuvos pavyko emigruoti LIUCEI POMERANCIENEI ir DANIELIUI POMERANCIUI. Jiedu yra žydų tautybės, daug išgyvenę vokiečių okupacijos metais ir lietuvių dėka išsigelbėję su visa šeima. Jų dukra Danutė Pomerancaitė-Mazurkevičienė yra žymi smuikininkė. D. Pomerancas buvo žinomas smuikininkas, o L. Pomerancienė — vokiečių kalbos mokytoja. Čia spausdiname pastarosios parašytus pergyvenimus vokiečių okupacijos metu Lietuvoje. RED.

1941 m. birželio 22 d. radijas pranešė, kad prasidėjo karas. Atėjus vokiečių kariuomenei, visi Kauno žydai buvo suvaryti į getą Vilijampolėje. Kas rytą iš geto buvome varomi į darbą, o vakare vėl grąžindavo į getą. Mano Danutė gimė gete. Ten mes buvome jauni, alkani ir nuolat persekiojami. Gimdyti teko rūsyje be jokios medicininės pagalbos. Netrukus prasidėjo pirmoji "akcija" — suvarė visus geto gyventojus, surikiavo eilėmis, atskyrė senius, paliegusius ir nusilpusius, kurie negali dirbti. Aš vos stovėjau ant kojų (po gimdymo buvau dar silpna) su kūdikiu ant rankų. Vokiečiai rikiavo žmones, varydami vienus į dešinę pusę, kitus — į kairę. Į dešinę pusę varė paliegusius ir senelius, o į kairę — pajėgius dirbti. Dešinės žmonės gabenoti į IX fortą mirčiai, o kairės — į darbus. Mes su vyru patekome į kairę pusę. Matyt, skubėdami skirstytojai suklydo, nežinau. Iš džiaugsmo vos neužsmaugiau savo kūdikio.

Vieną dieną pasklido Vilijampolės gete žinia, kad iš Vilniaus ir kitų miestų išvežė visus žydų vaikus ir senelius. Danutei tada buvo vieneri metai ir aštuoni mėnesiai amžiaus. Reikėjo galvoti apie jos ateitį: ką reikės daryti, jei vokiečiai ir iš mūsų geto ims vežti vaikus ir senelius? Mano sesuo buvo ištekejusi už dr. Karlinsko. Ji buvo solisto Kipro Petrausko žmonos Elenos Žalinkevičaitės-Petrauskienės draugė. Kai mus nuvarė į miestą dirbti, paskambinau jai telefonu. Susitarėm susitikti. Pasimatymo metu aš jai išdėčiau savo rūpesčius ir pasakiau, kad turiu mažą kūdikį, kurį noriu išgelbėti, nes vokiečiai jau pradėjo vežti vaikus iš kitų miestų getų. E. Petrauskienė mielai sutiko ir sakė dar pagalvosianti apie dokumento sudarymą.

Mes dirbdavom kailių fabrike "Lapė". Kartą atėjo susijaudinęs fabriko direktorius Juozas Simonavičius ir pranešė, kad vokiečiai gabenami visus vaikus ir senelius iš geto. Aš buvau pri-

Žymieji smuikininkai iš okupuotos Lietuvos — Dana Pomerancaitė-Mazurkevičienė ir Juris Mazurkevičius, imigravę Kanadon.

trenkta. Žinojau, kad grįžusi namo neberasiu savo dukrelės... Mes visos moterys, kurios dirbome "Lapės" fabrike, verkėm — ašaros birtė byrėjo iš akių. Užbaigus darbą, vėl visus ir visas varė į getą. Ašėjau vos vilkdama kojas, nes buvau tikra, kad neberasiu savo kūdikio. Ir kaip nustebau, kai įėjusi namelin pamaciau savo vyrą, laikantį dukrelę po pagalve. "Tšš", — sako jis, — vokiečiai dar jieško vaikų". Ką daryti? Matau guli ant stalo virtuvės peilis. Jei tik pasibels vokiečiai, griebsiu tą peilį ir nutrauksiu gyvybės siūlą sau ir visai šeimai — lengviau bus žūti, negu patekti į budelio rankas...

Vėliau paaiškėjo, kaip mano vyras, likęs namie, išsaugojo dukrelę. Sužinojęs, kad vokiečiai atvyko į getą, pasislėpė su ja rūsyje, kur buvo ir daugiau vaikų. Kai šie pradėjo verkti, jis nuėjo kitur.

Štai matome pro langą — vokiečiai eina į kaimyninį namą ir gabena vaikus. Mes, sustingę iš baimės, laukiame savo eilės... Bet koks netikėtumas — vokiečiai į mūsų namą neužėjo! Ir

taip mūsų Danutė liko nepaliesta.

Deja, rūpesčiai nepasibaigė — reikėjo rasti būdą, kaip išnešti Danutę iš geto. Nutariau duoti jai migdomų vaistų, kad ramiai galima būtų ją išnešti, t.y. kad nepradėtų verkti. Taip ir padariau, bet Danutė neužmigo. Kitą dieną vėl daviau jai migdomų vaistų. Šį kartą ji užmigo. Tada idėjau ją į bulvių maišą ir per tvorą perdaviau "Lapės" fabriko direktoriui J. Simonavičiui, kaip buvo sutarta. Bet ir vėl siūbtelėjo baimė — keliant maišą per tvorą, Danutė pradėjo verkti, lyg suprastama atskyrimą! Laimei, ji tuojau nurimo, ir niekas šio įvykio nepastebėjo.

Netrukus Danutė atsidūrė pas E. Petrauskienę. Jai buvo perduoti paskutiniai mano žodžiai: "Jei mes, tėvai, negyvensim, Danutė tepasilieka Jūsų rankose."

Naujoji Danutės globėja išsiuntė Danutę kartu su savo vaikais į turimą ūkį. Taip mudu su vyru nematėm Danutės ilgus ilgus metus. Skausmas ir ilgesys nepaprastai slėgė širdį...

Vieną vasaros dieną, kaip paprastai, išėjau dirbti į fabriką. Vyro neleido — turėjo pasilikti gete. Dirbant fabrike, pasklido žinia, kad getas dega. Mūsų brigadininkas Spiegelglazovas tą žinią patvirtino ir patarė slėptis kur kas gali, nes vokiečiai rankiojo žydus gete ir vežė. Atvyko jie ir į fabriką. Kas tik galėjo, išsislapstė. Pasislėpiau ir aš viename kampe už lentų. Vaikščiojo ten vokiečiai, bet manęs nerado. Kai viskas nurimo, išlindau ir išėjau gatvėn. Buvau tiek susijaudinusi ir sumišusi, kad užmiršau net kur yra Kipro Petrausko namas. Sutikusi lietuvių moterį, pasiteiravau adresu. Ji mane nuvedė į Kipro Petrausko namą. Eidama vis galvojau, kad vokiečiai pasivys mane, nutvers ir išgabens į Dachau koncentracijos stovyklą...

Radau E. Petrauskienę, kuri kaip tik ruošėsi išvažiuoti pas vaikus ir vykti su jais į Palangą. Ji išvažiavo, o aš pasilikau jos namuose. Baimė apėmė širdį: gal kas užeis, ras mane ir išduos... Verkiau ir negalėjau nusiraminti likusi viena be vyro ir dukrelės.

Mano vyras iš geto su kitais buvo išvežtas į Dachau, kur jis išbuvo iki II D. karo pabaigos.

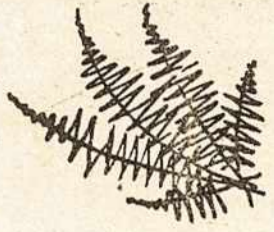
Karo audrai praūžus ir praėjus pusei metų, Kipras Petrauskas grįžo iš savo ūkio, bet negrįžo nei E. Petrauskienė, nei vaikai. Pasirodo, ji karo pabaigoje gyveno su vaikais Palangoje ir, bėgdama nuo fronto ugnies, išvyko Vokietijon. Taip ištisis ketverius metus neturėjau žinių apie E. Petrauskienę, nežinojom net ar ji gyva.

Per tą laiką grįžo iš Dachau mano vyras. Buvo vos gyvas — išvargintas, iškankintas, išbadėjęs. Svėrė tik 30 kg.

Vieną dieną netikėtai gavau laišką iš E. Petrauskienės ir nuotrauką, kurioje buvo matyti jos vaikai ir mano Danutė (atskirai pažymėta). Labai apsidžiaugiau ir pagalvojau: gal ateis valanda, kai ir vėl pasimatysim... Žinia, kad visi gyvi, mane labai nuramino. Jaučiau, tarytum didžiausias akmuo nusirito nuo mano krūtinės.

Pradėjau susirašinėti su E. Petrauskiene. Kartą gavau laišką iš amerikiečių zonos Vokietijoje, kuriame kažkokia įstaiiga prašė mane duoti sutikimą atsiimti Danutę. Bet aš atsakiau: kam vaikas buvo duotas, iš tų rankų noriu jį ir atsiimti.

Staiga atėjo telegrama, pranešanti, kad E. Petrauskienė su vaikais grįžta, Lietuvon. Tai

TAVO DRAUGAS

Ar tu žinai, kuris yr tavo draugas?
Kuris yr tavo brolis?

Ne tas, kuris vien sėdas
už tavo pilno stalo.
Kai taurės pilnos vyno
ir kleganti minia
paskendusi verpetuos tuščių juokų,
– be galo –
triukšmingai tave gerbia skambančia daina!

Tai ne tas tavo draugas,
tai ne tas tavo brolis.

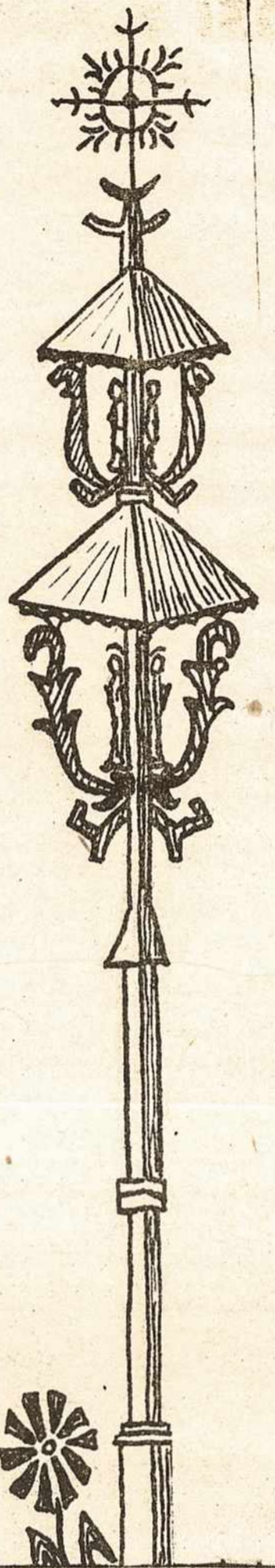
Draugas, kuris nežiūri tavo veido grožio,
nesvarsto tavo turto,
nejieško tavo lobių.
Nesvarbu, ar tave dengia brangūs šilkai
..... ar dryžiai ...
Jis žino tavo vertę,
klausos tavęs atidžiai.

Draugas su tavim žengia, drąsiai,
kur priešas dengia
su apgaule, klasta, žmogaus teises.
Jis su tavim kovoja, kartu,
už laisvą garsą,
tenai, kur nėra aido nužemintam balse.

Draugas, kuris tau padeda nešt vargo sunkią našta.
Tavęs jis nepalieka ant akmenuoto kranto.
Jei amžinai nuilsės ... nebepajėgi ...
... ir krenti...

Jis tau paduoda ranką
iš naujo atsikelt.

Kada ašaros tau rieda per širdį
vietoje kraujo,
ir tu jautiesi vienas šimto žmonių tarpe,
Tik jis tave pamato,
tik jis tave atranda,
klaidžiojantį minioj.
Tik jis tave paguodžia,
tik jis tave palydi,
toj valandoj liūdnoj.

Kun. Antanas Saulaitis. S.J. balandžio 9 d.
atvyko į Čikagą, ir žada netrukus
įsijungti į lietuviškąją veiklą.
Nuotr. Petro Aleksos.

Kada rodos, nei žemės po kojom nebelieka,
išsiblaškę idealai gyvenimo audroj,
pražuvę visos viltys...
(viena mauda belieka...)
Jis būna prie tavęs,
Jis jaučia tavo skausmą
ir verkia su tavim.

Draugas tave atranda, draugas tave aplanko,
po paprasta pastoge, bakūžėj tolimoj.
Kur vėjo siausti medžiai, liūdnei
linguoja šakos,
ir vien pageltę lapai, nukritę ...
... puošia takus...

Jis pas tave ateina, tyliais žingsniais...
... tyliai...
ir prie tavęs prisėda.
Jis jaučia tavo sielą skraidančią dausose,
kai saulė lėtai gęsta erdvių tolumoj ..
Kartu su tavim plaukia svajonių bangose,
kartu su tavim skęsta...
ilgesio gilumoj...

Tas tikras tavo brolis,
tas tikras tavo draugas!

Kovas 1977

Bronė Kemeklytė-Merani.

STEBIUOSI...

buvo nepaprasto džiaugsmo die-
na motinai: vaikas, kuris buvo
pasmerktas mirčiai, gimė antrą
kartą!

Kai atėjau prie p.p. Petraus-
kų namo Kaune, atsistojau prie
durų ir jaučiau, kad mano ko-
jos buvo lyg kalte prikaltos.
Vos pajėgiau paspausti durų
skambutį. Duris atidarė mažytė
mergytė, pribėgo prie manęs,
bet nežinojo, kad aš esu jos mo-
tina. Taigi, pirmas pasimaty-
mas buvo labai džiugus, bet kar-
tu ir liūdnas, nes tarp Danutės
ir mūsų stovėjo lyg kažkokia
nepermatoma siena. Reikėjo il-
gesnio laiko, kol Danutė supra-
to, kad mes esame jos tėvai, nes
ji tebuvo šešerių ir pusės metų
amžiaus. Ji dar negalėjo su-
prasti, kokias kančias mes tu-
rėjom iškentėti.

Kai Danutei suėjo septyneri
metai, išsikėlėm į Vilnių. Ten
nusikėlė opera, o kartu su ja ir

p.p. Petrauskų šeima. Danutė
gyveno ir pas mus, ir pas E.
Petrauskienę.

Kadangi mūsų Danutė rodė
neeilinius gabumus muzikai, lei-
dom į Vilniaus konservatoriją,
vėliau į Maskvos — pas garsų-
jį profesorių David Oistrach.
Baigusi konservatoriją ir aspi-
rantūrą, ji ištėkėjo už smuiki-
ninko Juri Mazurkevičiaus. Jie-
du profesoriavo Kievo muzikos
konservatorijoje ir buvo Vil-
niaus filharmonijos solistai.

Pagaliau 1975 m. visa mūsų
šeima atsidadė laisvajame pa-
saulyje ir apsigyveno Kanadoje.
Joje džiaugiamės laisve, kurios
taip troškom, bet neturėjom.

Nors dabar gyvenu toli nuo
E. Petrauskienės, bet ji man at-
rodo dar brangesnė ir tai už vis-
ką brangesnė. Aš negaliu atsi-
stebėti tauria šios moters širdi-
mi, kultūra ir taktu, kuri ji pa-
rodė Danutei, nepaisydama di-
delio pavojaus, grėsusio jos pa-
čios gyvybei. Šiandieną mudvi
esame vienojai laimingos moti-
nos.

Marx, chamou à religião de "ópio
para o povo". O autor soviético B.
Iaukioplis, publicou um livro intitulado
"MISTÉRIO ABSURDO" (Vilnius 1976),
onde ele afirma com desespero que a ju-
ventude educada pelos vermelhos crê
que a religião cristã não é ópio, mas
"vitamina para os povos". A juventude
soviética declara que a religião cristã traz
para eles e para todos os que a aceitam
saúde e felicidade.

MŪSŲ ŽINIOS

PROF. ANT. KLIMAS BRAZILIJŲ

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdyba informuoja, kad visi 5 Pietų Amerikos kraštai rodo didelį entuziazmą ir susidomėjimą prof. ANTANO KLIMO numatytu apsilankymu su paskaitomis apie lietuvių kalbą.

Pensilvanijos ir Rochesterio universitetų profesorius, bendradarbiauja savo studijomis įvairiuose tarpt. moksliniuose kalbotyros žurnaluose.

Prof. A. Klimas yra lietuvių kalbotyros specialistas, tokiu pripažintas įvairiuose tarptautiniuose kongresuose bei suvažiavimuose.

Nuo 1969 m. redaguoja anglų kalba žurnalą LITUANUS. Jame yra rašęs: Lietuviai ir indoeuropiečiai, Lietuvių ir germanų kalbos, Lietuvių ir lotynų kalbos, Lietuvių ir slavų kalbos, Lietuvių kalba ir sanskritas, Anglų ir lietuvių kalbos – du kandidatai į tarptautinę kalbą, Lietuvių kalbos svarba indoeuropiečių lingvistams, ir daugybė kitų studijų, straipsnių, recenzijų. Yra išleidęs ir (angliškai) įvadas į moderniąją lietuvių kalbą. Lietuvių-anglų lingvistinės terminologijos žodynas, Lietuvių kalbos žodynas ir namams, Baltų proistorė ir kitų.

Prof. A. Klimas bus Brazilijoje birželio 8 – 16 d.d. Numatytos jo paskaitos – simpoziumai birželio 10, 11 ir 12 d.d. popiečiais – vakarais šv. Kazimiero parapijos salėje. – Plačiau informacijų bus pateikta vėliau.

KUN. STASIO MAMYTĖ GYVA

Prieš mėnesį po vidurnakčio telefonas skambino (per Zėlinos kleboniją) iš Lietuvos, pranešdamas, kad kun. Stasio Šileikos mamytė sunkiai serganti. Nebuvo galima sužinoti daugiau – nei susisiekti su Lietuva telefonu, nei pasikeisti telegramom, o iš ten rašytas laiškas nepasiekė adresato. Tik liko skaudėti netikrovė. Bet po beveik mėnesio rūpesčio, nerimo ir maldų atėjo Aleliuja skambanti žinia: Mamytė, atsidūrusi tikrai kritiškam gyvybės pavojui, kad namiškiai jau buvo netekę vilties, savaitę kovojusi su mirtimi, pernešė krizę atsigavo, ir per Velykas jau sėdosi prie margočių stalo su namiškiais.

BRAZILIJA TELEVIZIJOJE

Savaitiniame Čikagos pusvalandyje, Lietuviai televizijoje' sekma dienų vakarą balandžio 25, spalvo-

toje programoje buvo rodomos skaidrės iš São Paulo ir Rio de Janeiro, A. Saulaičio paaškinimais: abiejų miestų vaizdai, Zėlinos bažnyčia, šv. Mykolo Arkangelo mokykla ir seselės, Vila Belos mokykla, šv. Kazimiero parapijos šventė, Žilvičio vaidinimas ir Rūtelės šokiai, skautai, Nemunas, Pabaltiečių paroda, Imigrantų pamaldos, jaunimo rekolekcijų ir įvairių stovyklų vaizdai, Jaunimo kongreso ir Penkiasdešimtmečio šventės Rio skaidrės, apie kun. Bendoraitį, ses. Ksaverą ir kun. Bėkštą. Amazonijoje, ir trumpai apie Urugvajaus, Argentinos, Kolumbijos ir Venecuelos lietuvius.

Apie Brazilijos lietuvius išeis platus straipsnis gegužės mėnesio „Pasaulio Lietuvių“, Pas. Liet. Bendruomenės mėnesiniame leidinyje, imigracijos Penkiasdešimtmečio proga.

UŽSIMOKĖJO UŽ ML:

- 500 kr. – Mečys Paleckis Jr.
 - 320 kr. – Vladas Žalkauskas
 - Po 150 kr. – Plo Butrimavičius, Jonas Jodelis, Algirdas Idika ir Petronėlė Katilianė.
 - 130 kr. – Teklė Girāos
 - Po 120 kr. – Eduardo Mekšėnas ir Pranciškus, Algimantas Žibas.
 - Po 110 kr. – Kun. Antanas Trimakas, Albertas Varkala, Vincas Banys ir Vladas Steponaitis.
 - Po 105 kr. – Bronius Martinaitis ir Katarina Poderytė.
- Prenumeratoriams ir aukotojams dėkojama už dėmesį ir donumą.

Administratorius

Auka paremk lietuvišką spaudą, nes ji palaiko mūsų tautinę gyvybę!

Lietuviškai kalbanti

Vyrų – moterų – vaikų gydytoja

DRA. HELGA HERING

médica

HOMENS – SENHORAS

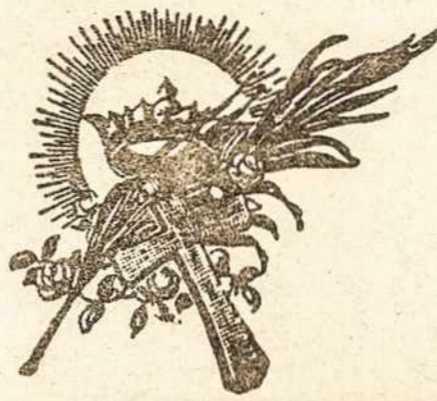
CRINANÇAS

Av. Eulina, 99 – V. Sta. Maria

(Skersgatvis ties nr. 2214, Av. Deputado Emilio Carlo-Bairro do Limão)

Tel.: 220-0439 / 266-3569

MŪSŲ MIRUSIEJI

Balandžio 27 d. staigiai mirė savo namuose, r. Siqueira Bueno, Agua Rasa, **EMILIJA VASILYTĖ-GUDONIENĖ**, 79 m. kilusi iš Ragožių kaimo (Kauno apskr.). Atvyko Brazilijon 1929 m. Darbšti moteris, gera katalikė. Paliko giliam liūdesy vyrą Antaną Gudonį, dukterėčias bei sūnėnus Moniką Čekauskaitę-Deveikienę su vyru Jonu Deveikiu, Klemą Čekauską Mikeliną Čekauską ir dau-

giau giminių.

Palaidota Quarta Parada kapinėse Deveikių šeimos kape.

7-tos dienos Mišios, velionies priešmirtiniu pageidavimu, buvo atlaikytos šv. Pauliaus bažnyčioj, r. Tobias Barretos, gegužės 3 d. 19 val.

Balandžio m. 24 d. **JUOZAS VALAVIČIUS**, 76 m. amžiaus. paskutiniu metu gyvenęs Ipirangoje, J. de Saude. Jis buvo kilęs iš Kurklių miestelio, Utenos apskrityje. Buvo Lietuvos Kariuomenės savanoris, vėliau mokytojas.

Atvykęs Brazilijon 1927 m., kiek padirbėjęs Lorenzetti fabrike, greitu laiku įsitaisė V. Zelinoje šriubelių ir pan. dalykų dirbtuvę. Taip gerai prasigyveno. Konsului dr. Mačiuliui padėjo nupirkti sklypą Lietuvių mokyklai Mokoje ir prisidėjo prie jos statybos. Buvo vienas iš sporto klubo Lituania kūrėjas ir uolus futbolistas. Tada dalyvaudavo įvairiuose parengimuose. Paskutiniaisiais metais jau sirginėjo.

Gegužės 8 dieną sueina 3 mėnesiai nuo a.a. **JONO DIMŠOS** mirties.

Gegužės 7 d., šeštadienį, 19 val. šv. Kazimiero koplyčioj bus laikomos Mišios už jo ir jo draugo **DOMINIKO LAUČIAUS** vėles.

NUOŠIRDI PADĖKA

Nuoširdžiai dėkoju visiems mano mieliems draugams, draugėms, giminėms, choristams ir pažįstamiesiems, kurie atsilankė į Šv. Mišias, atlaikytas klebono Dauginčio už a.a. mano mylimo vyro **DOMINIKO LAUČIAUS** vėlę 2 su puse metų mirties proga, ir tiems kurie mane pagudė, aplankė vienatvėje.

Lieka Jums dėkinga

Uršulė Laucienė

Mūsų mielam draugui a.a. **JUOZUI VALAVIČIUI** mirus, reiškiamė nuoširdžią užuojautą velionies našlei Mortai, sūnui Ervinui su žmona ir anūkams Reinaldai ir Alsides.

Salomėja ir Stepas Narušiai

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

GUARDA CHUVAS DE TODOS OS TIPOS, PARA HOMENS, SENHORAS E CRIANÇAS MINI-BOMBRIHAS, TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inov. São Paulo 10411-007

L. B. & OLIVEIRA/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones: 274-0677 - (Res. 274-1886)
São Paulo

MŪSŲ ŽINIOS

SOLIDARUMO VAJUS

Ruošiantis metiniam liūdny birželinių įvykių minėjimui BLB-nė skelbia lietuviško **SOLIDARUMO VAJŲ** mūsų bendruomenės seneliams, ligoniams, bėturčiams sušelpiti.

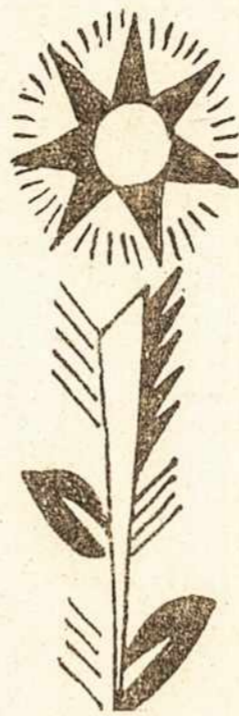
RENKAMA:

- rūbai, avalynė...
- maisto produktai, kaip ryžiai, pupelės, alyva, cukrus, miltai, pieno dėžutės, įvairios konservos...
- pinigine auka.

SURINKIMO PUNKTAI: lietuvių parapijų klebonijos (ir per liet. pamaldas bairuose)

TERMINAS: galima įteikti bet kada, iki birželio (junho) 12 dienos.

Surinkti ir supakuoti dalykai bus įteikti tokios paramos reikalingiems tautiečiams kaip simbolis susijungimo su mūsų vargstančiais broliais – sesėm Tėvynėje ir lietuvių tautos kankiniais.

PREL PIJAUS JUBILIEJUS

Prelatui Pijui Ragažinskui sulaukus 70 metų jubiliejaus, LKB-nės choras ruošia **PAGERBTUVES** gegužės 15 dieną.

Programoj:

- 11 val. **IŠKILMINGOS MIŠIOS**, kurių metu choras giedos;
- 12,30 val. **PAGERBIMO PIETŪS** Jaunimo Namuose.

Ši šventė – tai graži proga ir LKB-nės chorui, taip pat mininčiam savo 40 gyvavimo ir veiklos sukaktį konkrečiai išreikšti padėką D.G. Prel. Pijui, paties choro įkūrėjui.

PAKVIETIMAI šiai nepaprastai progai galima gauti pas choro valdybos narius arba šiais telefonais: J. Bagdžius – 273-1865, Alb. Magyla – 274-1817, P. Šimonis – 63-4938.

Prašome pasirūpinti pakvietimais iš anksto, nes vietų skaičius ribotas.

GALIMA IR KLEBONIJOSE.

LKB-nės Choro valdyba

STOVYKLAVIETĖS VARDŲ KONKURSAI

Be anksčiau skelbtų, stovyklavietės vardo konkursui dar buvo pasiūlyti sekantys vardai:

Eglynas, Romuva, Palanga, Ramus kampelis, Grybo Sodyba, Atibavietė, Vaidila, Gintaro Sodyba, Puntukas, Granito Sodyba, Titnagas, Bendravietė, Čiurlionis' Maironis, Kalanta, Sandara, Draugovė, Kaunas, Kernavė, Varėna, Darbėnai, Alkas, Atgaiva, Gaiva, Ateitis, Vienybė, Laisvė, Eglės, Slėniai, Aidai.

Jonas Tatarūnas, kun. J. Šeškevičius ir Jieva Voverytė stovyklos reikalais gegužės 3 dieną vyksta į Atibają

BLB-NĖS POSĖDIS

Balandžio 26 d. BLB-nės posėdy buvo aptarta daug reikalų.

– Prof. Ant. KLIMAS atvyks birželio 8 d. Apsistos pas pp. Čiuvinskus. Jo darbo programa skelbiama spaudoj.

– Ansamblis AIDAS atvyks Brazilijon rugpjūčio vidury. Neturint su juo norimų korespondencinių ryšių, nutarta skambinti Kanadon dėl konkrečios programos.

– Svarstyta Pabaltijo Gedulo Dienų proga sustatyta bendrą viešą deklaraciją, pasiūsti per Vatikaną radiją Brazilijos lietuvių solidarumo išraišką Lietuvai ir parašyti bent vieną laišką kalinamiems kovotojams už Lietuvos laisvę (pav. Nijolei Sadūnaitei), arba net kokiam iškilesniam disidentui.

– 1978 m. pradžioj vyks VI PALKongresas Urugvajuj. Dar negautas oficialus pranešimas. Svarstyta koks galėtų būti Brazilijos lietuvių jnašas į šį kongresą.

– Dėl tautinių šokių kursų JAV bėse, atsižvelgus į dideles kelionės išlaidas (apie 30.000), BLB valdy-

ba nemato galimybių ką nors į tuos kursus pasiūsti.

– Ml-voj skelbiama, kad jieškoma vieta jaunučių žiemos stovyklai. B-ės valdyba prisidės prie šio jieškojimo.

– Išskeltas „Čiurlionis“ o grande desconhecido' leidinio išpirkimo ir „Penkiasdešimtmečio“ platinimo klausimas. Tam numatytas atskiras posėdis.

– MŪSŲ LIETUVA išėjo su 1500 numeriu. Nutarta įvykį paminėti gegužės 29 dieną atskiru aktu. Tuo metu gal jau bus galima oficialiai pristatyti naują atsakingąjį redaktorių ir kitus bendradarbius. Literatūros ratelis kviečiamas prisidėti prie programos visu savo svoriu. Tikimasi ir jaunimo dalyvavimo.

Sekantis BLB-nės valdybos posėdis numatytas gegužės 10 d., 20, 30 val. r. Juatindiba, 28.

DIDELĖ SKAUTŲ SUEIGA

Balandžio 30, šeštadienį, „Palangos“ skautai turėjo didelę, iškilmingą ir gausią SUEIGĄ savo būkle. Atšventė skautų globėjo, šv. Jurgio, šventę, įvykdė naujų skautų-skautėlių įžodį ir išpildė gan įvairią programą. Plačiau bus sekančiam ML numeriu.

„PALANGOS“ SKAUTAI CASA VERDEJ

Būrys „Palangos“ skautų, vykdydamas numatytą programą 1 gegužės dalyvavo lietuviškoje Mišiose Casa Verdėje. Savo giesmėmis ir elgesiu pagyvino lietuviškas pamaldas. Paskui, prie bažnyčios durų, improvizavo beveik „koncertą“, kuriuo gėrėjosi net vietinis klebonas. O casaverdiečiai liko sužavėti lietuvišku jaunimu.

MOTINOS DIENOS PROGA Lietuvių Sąjunga Aliança

R U O Š I A P I E T U S

Gegužės mėn. 22 dieną, 13 val., sekmadienį, RUA LITUÂNIA, 67

Iš anksto esate kviečiami skirti šią dieną Motinų pagerbimui ir užsisakyti sau vietą Lietuvių Sąjungos - Aliança ruošiamame Motinos Dienos minėjime. Atvykę, linksmi, lietuviškoje nuotaikoje ir savųjų tarpe praleisite sekmadienio popietę ir pamatysite, kokius Sąjunga-Aliança vykdo pagerinimus savo patalpose, kad, įvairiomis progomis, būtų maloniau mums visiems susirinkti.

Iki pasimatymo Motinos Dienoje pas sąjungiečius.

TELEFONAI: 93-5470 ir 274-5116.

LIETUVIŲ SAJUNGOS-ALIANÇA GUAJARÁ-MIRIM, RO ČA VALDYBA KVICIA

Lietuvių Sąjungos-Aliança Garbės nariui, Prel. kun. Pijui Ragažinskui, 70-tų metų sukaktinių progą, ruošiamas pagerbimo aktas gegužės mėn. 15 d. 11 val. V. Zelinis Jaunimo Namuose. Sąjungos-Aliança Valdyba kviečia savo narius skaitlingai dalyvauti šiame pagerbimo akte.

Pas kun. Aleksandrą Bendoraitį balandžio pradžioje lankėsi Gintaras Deikis, kuris su žmona Karolina keliavo per visą Lotynų Ameriką, karnavalo metu buvo São Paulo ir Rio. Iš Amazonijos per Gujanas nukeliavo į Karibų salas, iš kurių gegužės mėn. grįš namo į Čikagą. Manaus mieste susitiko su kun. K. Bėkšta.

SEMANARIO NOSSA LITUÂNIA
Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.
Diretor responsável
Dr. JOSÉ FERREIRA CARRATO
Redige: Equipe Editorial
Administrador: P. Daugintis

METINĖ PRENUMERATA: 105 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 500 kr.
Paskiro numerio kaina: 2,00 kr. Užuojaus ir sveikinimai nuo 40 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti: „Pedro Daugintis“ vardu.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Ne naudoti raštai gražinami tik autorini prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį; vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai įteiktini ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.